

4

REN

Häbečské hory

Vrabec

Několik děsivých vteřin padal *Vrabec* otvorem dolů a pak naskočil mithrilový pohon. Julhi popadla knipl a prudce jím trhla. Malé letadlo se vyrovnalo a balancovalo ve větru.

Julhi se zasmála. „To byl teda nervák!“

Vzduch pročísl blesk tak blízko, že Ren ucítila jeho spalující horko.

V jeho světle spatřila volmarskou loď mířící na sever. „Tamhle je!“ vykřikla a ukázala do temnoty.

„Momentíček!“ Julhi trhla knipletem a jejich menší vzdušné plavidlo vystřelilo za vzducholodí.

Vylétli z bouřkového mraku. Vítr okamžitě utichl a déšť se zmírnil na mrhnutí. Noční obloha před nimi byla jasná. V dále se pohupovala volmarská loď. Znovu na ní zapálili pochodně, takže vypadala jako světelný bod v nekonečné temnotě.

Julhi přepnula spínač a přední světla na *Vrabci* zablikala a pak úplně zhasla.

„Předtím jsem na palubě viděla tři lidi,“ řekla a kývla směrem k volmarské vzducholodí. „Ale to neznamená, že v pod-

palubí nejsou další.“ Vznášedlo bylo menší než válečná loď, ale dvakrát větší než *Vrabec* a mělo podpalubí.

„Budeme je pronásledovat, ať už Suna vezou kamkoli,“ ujistila ji Julhi, „pak se tam vplížíme a vysvobodíme ho. Do té doby si zkus nějak odpočinout.“

Ren přikývla a odtrhla ruku od boku. Opřela se zády o stěnu a sesunula se na podlahu. Zamrkala, jak se jí z ramene do paže šířila spalující bolest. Celá levá strana jejího těla byla pokryta krví; Sunův dráp musel seknout hlouběji, než si myslela.

Rychle si vytáhla blůzu z kalhot a natrhala z ní proužky, které si pevně omotala kolem ramene, chytila jeden konec do zubů a utáhla. Když byla hotová, zhroutila se znovu na stěnu a těžce oddychovala.

Věděla, že by měla zranění uzdravit, že ze ztráty krve bude stále slabší, ale chtěla si šetřit zbývající magii. Posadila se a všimla si, jak si ji Tchag zamračeně prohlíží. Krčil se naproti ní a v klíně držel svou kuši. Pokud měl nějaké námitky na stav jejího zranění nebo jak se rozhodla se o něj postarat, nevyšlovlil je.

Stejně by jí neodkázal pomoci, aniž by vyhodil loď z rovnováhy. Byla tak malá, že každý sebemenší přesun váhy by ji poslal přímo k zemi.

V myslí jí vytanula vzpomínka, jak naposledy letěla s Julhi a Tchagem, když ji zachránili z vojenské základny Hagje v Podsvětí. Tehdy byl každý kout vzducholodě zaplněný krabicemi plných výbušnin. Nyní byla prázdná, ale Ren neměla pocit, že by byla větší.